

אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי

כול האומרה כול יום לאחר תפילת שחרית יזכה לישועות גדולות. (ספר שערי רחמים פרק ט)

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילים ה' מכליון וחרץ, כלם קדושים אשר המה בארץ, כל-חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה, בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא "פלאות רבות" בשער הנקרא יציאת-מצרים, פרק ג' דף מ"ב עמוד א' וזה לשונו:

הנה כבר הודעתין שפרעה נלקה במצרים בעשר מכות אלו על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים בשלשה רקיעים של טמאה, האחד נקרא **שרע** והשני נקרא **תמור**, והשלישי נקרא **בישהא**, ועליהם השר הנקרא **דלפקט**, ועליהם ועל כלם השר הנקרא **תקא**, בראשית חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי נששה, וחסר מן התשיעי נששה ככתוב:

והנה מה שלקו המצריים במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, השם **שפ"ו** שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה. ומצד השם **תק"ל** לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות, והשם אמר והכה. ומצד השם **אשצ"ה** לקו המצריים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות, ובמה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות. מה פשעו ומה חטאו, ומה המעל אשר מעלו אבותינו, להיות בכור הברזל הזה, עד שגאלם בשמות אלו **דע"ב צד"א כשח"ב**.

עד כאן לשון האר"י ז"ל:

והנה מורי ורבותי קדושי-ישראל, הדברים האלה פלאים הם, סתומים וחתומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י ז"ל ולא הגדתי. ומגדל אהבת מורי ורבותי אגלה רז זה שנתגלה לי בחלום חזיון לילה, ועכשו אגלה הדבר ברמז לפני כבוד תורתו, והוא רחום יכפר:

וזאת הענין:

מה שכתב האר"י ז"ל "**שפרעה נלקה במצרים עשר מכות וכו'**", כונתו כך:

כי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה הממנים להכות את הרשעים ולהענישם בגיהנם ולטהרם מעונותיהם. ועל זה נאמר: "ולהכות באגרף רשע", כי אגרף רמז שלשה אלפים ומאתים ושמונים. ועל ידם נלקה

גם פרעה הרשע. ואומר אני הכותב שזהו סוד נפלא כאשר הוא נכתב במנין
ובמספר: דם. צפרדע. כנם. ערב. דבר. שחין. ברד. ארבה. חשך. מכת בכורות:

אלו עשר מכות כאשר כתבתי אות באות, עולים שלשה אלפים ומאתים ושמונים
מלאכי חבלה, הממנים לטהר את הרשעים, והוא פשט נפלא, עין לא ראתה.

והנה החשבון מכון כאשר נכתב "כנם" חסר יו"ד, גם "ערב" חסר וא"ו, גם "חשך"
חסר וא"ו. ואז החשבון ממש לא פחות ולא יותר משלשה אלפים ומאתים ושמונים
מלאכי חבלה שמענישין את הרשעים. והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "ככתוב" - פרוש
ככתוב בספר תורה, ולא כאשר כתוב בסדורים ובעל ההגדה, כי שם נכתבו כלם
מלאים. אלא צריך להיות חסר כמו שכתוב בספר תורה. וגם רבי יהודה לא כתב
סימנים כלם רק ראשי תיבות, דצ"ך עד"ש באח"ב, כמו שכתב הרב יצחק אברבנאל
וכמו שכתבתי לעיל:

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "בראשית חסר מן השלישי עשרה", פרוש, מכה
שלישית שהיא כנם חסר יו"ד, "מן הרביעי ששה" שהיא מכת ערב גם חסר וא"ו,
"וחסר מן התשיעי ששה", שהיא מכת חשך גם כן חסר וא"ו. ומה שאמר "ככתוב" -
רוצה לומר שכן כתוב בספר תורה חסר, כנזכר לעיל. וזהו סוד "אלו עשר מכות
שהביא הקדוש ברוך הוא במצרים" - מכון ממש שלשה אלפים ומאתים ושמונים
מלאכי חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים.

"הממנים באלו שלשה רקיעים: אחד נקרא שרע, ואחד נקרא תמור, ואחד נקרא
בישהא". גם בזה יש סוד גדול ונפלא. אלו שלשת אלפים ומאתים ושמונים מחנות
שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים כאמור, שממנים באלו שלשה רקיעים של
טמאה, אמר לנו הכתוב סוד נפלא ונורא, ותקן המגיד כמו ששנה "אלו עשר מכות
שהביא" - שבאלו שלש תיבות נרמזים השלשה רקיעים של טמאה, ושלשת אלפים
ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, כמנין עשר
מכות: דהינו עש"ר אותיות שרע, מכו"ת אותיות תמור, שהבי"א אותיות בישהא.
רמז לאלו שלשה רקיעים של טמאה שבהם יש ממנים כמנין שלשה אלפים ומאתים
ושמונים מלאכי חבלה ממש, כמנין עשר מכות דם צפרדע וכו'. והם שהכו את פרעה
ואת המצריים במצרים. כי מלאכי חבלה ממנים להכות את הרשעים לטהרם
מעונותיהם כאמור. ועל ידן הכה את פרעה ואת המצריים במצרים מנין עשר מכות
אלו, והוא פלא גדול:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם השר דלפקט" - כונתו הוא ששם זה שרשו יוצא
ממלת המצרים, והינו ששלשה רקיעים הם - עש"ר מכו"ת שהבי"א וכפרוש הגאון.
ונמשך - "על המצרים" - שהוא שם דלפקט באותיות הקודמות לאותיות המצרים.
והי"ם אחרונה היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש. ורמז לזה המגיד במאמר: "אלו

עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהָיָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִים בְּמִצְוִים, כְּלוּמַר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם קוֹדְמוֹת עַל אוֹתִיּוֹת הַמִּצְוִים:

וְמָה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "וְעַלֵּיהֶם וְעַל כָּלֶם הַשֵּׁר הַנִּקְרָא **תְּקָא**", כְּוִנְתּוֹ כִּי רָאִישֵׁי תִיבוֹת שֶׁל אֵלּוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת - **דְּצ"ךְ עַד"ש בְּאֶחָב** בְּגִימְטְרִיא **תְּקָא**, כְּמִנְיַן הַשֵּׁר מִמֶּשׁ, וְכִמְנִין אֲשֶׁר. וְזֶהוּ סוּד כְּוִנַּת הַכְּתוּב בְּסֹדֶר בָּא: "וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאֲזֵנִי בִּנְךָ וּבִן בִּנְךָ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִי בְּמִצְוִים" - אֲשֶׁר דִּיקָא שֶׁהוּא כְּמִסְפֵּר **תְּקָא**. וְכִיּוּצָא בּוֹ הִרְבֵּה פְּסוּקִים אֶלֶף שְׁמוֹנִים עַל זֶה לְסוּד אֲשֶׁר כְּמִנְיַן רָאִישֵׁי תִיבוֹת שֶׁל עֶשֶׂר מִכּוֹת כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וַיֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה סוּדוֹת נִפְלְאִים. וְכַבּוּד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּבַר:

וְמָה שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ הָאֲר"י ז"ל: "הַשֵּׁם **שְׁפּו** שָׁבוּ אַחַז דָּוִד בֶּן יִשִּׁי, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהָכָה אוֹתָם בְּמִצְוִים עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת. וְהַשֵּׁם תִּקַּל אָמַר וְהָכָה אוֹתָם בְּמִצְוִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתִים מִכּוֹת. וְהַשֵּׁם אֲשַׁעֲהָ אָמַר וְהָכָה אוֹתָם בְּמִצְוִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתִים וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת".

כְּוִנְתּוֹ לְסוּד נִפְלֵא וְנוֹרָא. פְּלִגְתָּא דְּרַבֵּי יוֹסִי הַגָּלִילִי וְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבֵּי עֲקִיבָא הַמַּזְכֵּר בַּהֲגָדָה. רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר מִנִּין, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִנִּין, וְרַבֵּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִנִּין. וְזֶהוּ שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "וְהַשֵּׁם **שְׁפ"ו** אָמַר וְהָכָה אוֹתָם בְּמִצְוִים עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת" - רִמְזָא לְרַבֵּי יוֹסִי הַגָּלִילִי. כִּי **רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי** בְּגִימְטְרִיא **שְׁפּו**. וְמָה שֶׁכָּתַב "שָׁבוּ אַחַז דָּוִד בֶּן יִשִּׁי" - רִמְזָא גַם כֵּן - **דּו"ד ב"ן יִשִּׁי** גִּימְטְרִיא שֵׁם **שְׁפּו**, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַשֵּׁם דִּיקָא בָּא דָּוִד בֶּן יִשִּׁי. וְרִמְזָא גַם כֵּן מָה שֶׁכָּתַב בְּסֹפֶר סוּדֵי רִזָּא, שֶׁרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי נִצּוּץ דָּוִד בֶּן יִשִּׁי. וְזֶה הַשֵּׁם הָכָה אוֹתָם.

וּמִצַּד הַשֵּׁם תִּקַּל לָקוּ הַמִּצְוִים בְּמִצְוִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתִים מִכּוֹת - רִמְזָא לְסוּד **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר** בְּגִימְטְרִיא **תִּקַּל**, וְהִינוּ "**רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר**" דִּיקָא, שֶׁהוּא שֵׁם **תִּקַּל**, לָקוּ הַמִּצְוִים בְּמִצְוִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתִים מִכּוֹת.

וְמָה שֶׁכָּתַב הַשֵּׁם אֲשַׁעֲהָ לָקוּ בְּמִצְוִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתִים וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת - רִמְזָא לְסוּד **רַבִּי עֲקִיבָא**, שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיא **אֲשַׁע"ה** עִם הַכּוּלָּל, שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה אָמַר שִׁיכּוּ הַמִּצְוִים בְּמִצְוִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתִים וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת.

הָרִי מְרַמְזִים אֵלּוּ שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת **שְׁפ"ו תִּקַּל אֲשַׁע"ה** בְּאֵלּוּ הַשְּׁלֹשָׁה תִּנְאִים. רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי בְּגִימְטְרִיא **שְׁפ"ו**, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּגִימְטְרִיא **תִּקַּל**, **רַבִּי עֲקִיבָא** בְּגִימְטְרִיא **אֲשַׁע"ה**. וְהוּא סוּד נִפְלֵא וְנוֹרָא. רִזָּא דְּרִזְזִין. סִתְרָא דְּסִתְרִין. הִינוּ כְּאֲשֶׁר כְּתִיב: לְמַעַלְתָּ כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן:

וְמָה שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ הָאֲר"י ז"ל: "בְּמָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַכֶּה, בּוֹ מְרַפָּא הַגְּלוּת, מֶה פָּשְׁעוּ מֶה חֲטָאוּ אָבוֹתֵינוּ וְכוּ'" - כְּוִנְתּוֹ: בְּאֵלּוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵם **דְּצ"ךְ עַד"ש בְּאֶחָב**,

נִרְמְזִים בְּאֵלוֹ אוֹתִיּוֹת סוּד וְטַעַם יְרִידַת אָבוֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי לְמַעַלְתָּ כְּבוֹד
תּוֹרָתוֹ. וְהִנֵּה בְּאֵלוֹ הַמִּכּוֹת הִכָּה אוֹתָם, וַיִּרְפָּא אוֹתָנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִכָּה בָּהֶם
מִכָּה רַבָּה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הִיא, וּמִן הַמִּכָּה עֲצָמָה בָּאָה רְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁגָּאֵלָם
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי.

וַיְמָה שֶׁכָּתַב: "מָה פָּשְׁעוּ וְכוּ'", רוֹצֶה לוֹמַר, בְּאֵלוֹ הַמִּכּוֹת נִרְמַז הַחֲטָא שֶׁל אָבוֹתֵינוּ
שֶׁגָּרַם יְרִידַת מִצְרַיִם. וַיֵּשׁ לָנוּ סוּד נִפְלָא וְנוֹרָא לְתַרְץ קִשְׁיָא זֶה מָה שֶׁהִקְשׁוּ מַעַלְתָּ
כְּבוֹד תּוֹרָתָם עָלַי, אֲבָל גַּם זֶה נִיחָא כַּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְמַעַלְתָּם, נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתוֹ
הַקָּדוֹשׁ וְהַטְהוֹרָה.

וַיְמָה שֶׁכָּתַב הָאֶר"י ז"ל: "שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ בְּשִׁמּוֹת אֵלֹהֵי דַע"ב צַד"א
כַּשֵּׁח"ב" - כְּוִנָּתוֹ כִּי הָאוֹתִיּוֹת רְאשׁוֹנוֹת שֶׁל דַּצ"ךְ עַד"ש בְּאַח"ב הֵם דַּע"ב.
וְהָאוֹתִיּוֹת שְׁנִיּוֹת הֵם צַד"א. וְהָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת הֵם כַּשֵּׁח"ב. וְנִרְמְזִים בְּאֵלוֹ
הַשְּׁלֹשָׁה שִׁמּוֹת הָרְפוּאָה שֶׁרַפָּא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁגָּאֵל אוֹתָנוּ בָּהֶם. הֲרִי
בְּאוֹתָן הַמִּכּוֹת שֶׁהִכּוּ בָּהֶם הַמִּצְרַיִם, נִרְמְזִים הַגָּאֵלָה וְהַרְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל.

וַיְהִי רַעְוָא לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּרְאֵנוּ בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, עִם
הַמַּלְאָכִים הַשִּׁיכִּים לְגָאֵלָה, וַיְקִיִּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "כִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אֲמֵן נֶצַח סְלָה: